

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rudolfa Čirča a sudcov JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Evy Sakálovej v právnej veci žalobkyne **Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie** so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 32, zastúpenej JUDr. J. D., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **I. G.**, bývajúcemu v K., zastúpenému JUDr. Ing. M. C., advokátom, so sídlom v B., **o zaplatenie 2 292 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 5 Cb 25/2005, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 22. marca 2007 sp.zn. 9 Co 182/2006 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 22. marca 2007 sp.zn. 9 Co 182/2006 a rozsudok Okresného súdu Komárno z 23. marca 2006 č.k. 5 Cb 25/2005-86 **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e** .

Po právoplatnosti rozsudku vec postupuje Slovenskej obchodnej inšpekcii, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre, so sídlom v Nitre, Staničná č. 9.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno rozsudkom z 23. marca 2006 č.k. 5 Cb 25/2005-86 žalobu žalobkyne o zaplatenie 2 292 Sk s príslušenstvom zamietol a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania žalovaného 7 038, 90 Sk do troch dní jeho právnomu zástupcovi

JUDr. Ing. M. C.. Rozhodol tak po zistení, že zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu žiadnej právnej povinnosti podľa zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 128/2002“), preto žalobkyni nevzniklo právo na náhradu nákladov na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov v zmysle § 7 ods. 4 tohto zákona.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na základe odvolania žalobkyne rozsudkom z 22. marca 2007 sp.zn. 9 Co 182/2006 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania 4 855 Sk. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že nevyhovujúca kvalita výrobku nebola právne relevantným spôsobom deklarovaná, lebo žalobkyňa nepreukázala, že skúšobné laboratórium mohlo vykonávať skúšku na vzhľad výrobku. Tým bola spochybnená nevyhovujúca kvalita výrobku – benzínu BA 91 UNI – predávaného žalovaným.

Proti rozsudku krajského súdu podala včas dovolanie žalobkyňa. Žiadala rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V dôvodoch dovolania uviedla, že vec krajský súd nesprávne právne posúdil, keď vo veci rozhodol na základe vecne nesprávneho dôkazu. Okrem toho vychádzal z posúdenia skutočností, ktoré nepatria do právomoci súdu, lebo si vytvoril úsudok o skutočnostiach, o ktorých je podľa zák. č. 264/1999 Z.z. oprávnená rozhodovať Slovenská národná akreditačná spoločnosť, ktorá je oprávnená posudzovať oprávnenie a činnosti skúšobne.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal predovšetkým, či smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239

O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V preskúmvanej veci žalobkyňa napadla dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Keďže rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci a nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože by išlo o rozhodnutie po právnej stránke zásadného právneho významu (§ 238 ods. 2, 3 O.s.p.) neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 2, 3 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale komplexne sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd uvedených v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p.

Pokiaľ dovolateľka v podanom dovolaní opierala prípustnosť dovolania o ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. treba uviesť, že toto zákonné ustanovenie možnosť konať pred súdom dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Žalobkyňa žiadne konkrétne skutočnosti v postupe súdu, ktoré by ju vylučovali z realizácie jej procesných práv, priznaných jej Občianskym súdnym poriadkom, neuviedla.

Vytýkané chybné skutkové závery a následne nesprávne právne posúdenie veci ako dovolací dôvod sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá.

V podanom dovolaní však žalobkyňa poukázala aj na vadu podľa § 237 písm.a/ O.s.p., spočívajúcu v nedostatku právomoci súdu. Podľa § 7 ods. 1 O.s.p. v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon (§ 7 ods. 3 O.s.p.).

Z podanej žaloby je zrejmé, že žalobkyňa si uplatnila proti žalovanému nárok podľa § 7 ods. 4 zákona č. 128/2002. Tento zákon je predpisom verejného práva, upravujúcim štátnu kontrolu predaja výrobkov a poskytovanie služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu, pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu, ochranné opatrenia a pokuty za porušenie zákona ako aj spoluprácu Slovenskej obchodnej inšpekcie s inými orgánmi verejnej správy a občianskymi združeniami.

Slovenská obchodná inšpekcia je správnym orgánom na úseku kontroly vnútorného trhu. Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, a jemu podriadené Inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie. Inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa a Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie odvolacím orgánom.

V prejednávanej veci Slovenskej obchodnej inšpekcii, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre, vznikli v súvislosti s postupom podľa zákona č. 128/2002 náklady na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov žalovaného vo výške 2 292 Sk.

V zmysle § 7 ods. 4 zákona č. 128/2002 (v znení v čase vykonania kontroly) kontrolovaná osoba je povinná uhradiť náklady skúšok na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov, ak ich deklarovaná bezpečnosť alebo kvalita nevyhovuje požiadavkám právnych predpisov.

Náklady skúšok podľa § 7 ods. 4 zákona č. 128/2002 majú súvislosť s kontrolou vykonávanou Štátnou obchodnou inšpekciou na úseku vnútorného trhu, teda činnosťou správneho orgánu v oblasti verejného práva. Predstavujú vlastne trovy správneho orgánu, ktoré má povinnosť uhradiť kontrolovaná osoba v prípade, ak sa preukázalo na základe vykonaných skúšok, že ňou predávaný výrobok nevyhovoval požiadavkám právnych predpisov na bezpečnosť alebo kvalitu. Rozhodovanie o trovách, ktoré vznikli správne orgánu v súvislosti s jeho postupom v konaní v oblasti verejnej správy, nie je rozhodovaním vo veciach, ktoré vyplývajú z občianskoprávnych, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov. Na rozhodovanie o nich preto nie je daná právomoc súdu

v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 O.s.p. Právomoc súdu neprichádza do úvahy ani podľa § 7 ods. 3 O.s.p., pretože zákon č. 128/2002 (a ani žiaden iný zákon) nestanovuje povinnosť súdu rozhodovať o povinnosti uhradiť náklady v zmysle § 7 ods. 4 tohto zákona. Konanie pred okresným i krajským súdom tak bolo postihnuté vadou zakladajúcou nielen prípustnosť, ale aj dôvodnosť podaného dovolania, pre ktorú bolo potrebné oba rozsudky zrušiť.

Dovolací súd zároveň podľa § 243b ods. 3 O.s.p. rozhodol o zastavení konania a o postúpení veci orgánu, do právomoci ktorého patrí.

Pretože v zmysle ustanovenia § 31 ods. 2 v spojení s § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ktorý vzhľadom na nedostatok inej úpravy sa použije aj v konaní podľa zákona č. 128/2002) o trovách správneho konania rozhoduje správny orgán, ktorý inak rozhoduje vo veci, je v prejednávanej veci orgánom, do právomoci ktorého vec patrí, Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre ako správny orgán prvého stupňa.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p., podľa ktorých žiaden účastník konania nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania, ak konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2008

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :